

λέν negotiari, & ex mercimonia quæstum face-
re. Si me in numerum domesticorum allegetis,
faciam mea industria & negotiatione ut breui
Chremylus in virum euadat opulentissimū. πα-
λι, καπτηλον. Propriè καπολη, vini venditor est, vt
καπτηλις venditrix. παλιγκαπτηλος, est qui à vendi-
tore vini vinum emit, quod reuēdat. Mercurius
iaſtitabat se εμπολαιον fore, significans quarum-
cumque rerum commercium exercere se posse.
Carion negociationem eius eleuans, vocat eum
παλιγκαπτηλον, innuens eum tantummodo vinum B
reuendere posse, vnde venditori lucrum accedit
perexiguum, quare non esse cur Chremylus iam
ditissimus, παλι, καπτηλον sordidū vel hili faciat.

Ἐρ. Αλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς πόδης έλέ-
πει.

Οὐδὲν ἡγεμόνιον οὐδὲν δεσμόμεαδ' εἴπ.

Ἐρ. Εναγώνιον Τίνων γένεμα. ποὺ πήτ' ε-
ρεῖς;

Πλάστρωνάρχης τέτο συμφοροφάτον.

Ποιεῖν αὐτῶν μονοποὺς καὶ γυμνοποὺς.

Καρ. Ως αὐγαδόν εἶς ἐπωνυμίας πολλασσέχειν,
Οὐδές γὰρ εἴς σύρικεν ἀντεῖ βιόποιον.

Οὐκέπος ἀπαντεῖς οἱ δικαζόντες, θαυμά-
σπεύδουσιν εἰς πολλοῖς γερεάφθαι γεάμα-
σιν.

Ἐρ. Οὐκοῦν οὐτὶ τούτοις εἰσίων; Καρ. Καὶ ταῦτη D
νέγει

Αὐτὸς περιστελῶν τεῖχος τὸ φρέαρ τὰς ποι-
λίας,

Ιγέ δέσμως δικαιονικός εἶναί μοι δο-
κεῖ.

Σχόλια. Αλλ' ἡγεμόνιον.] εἰς ξεπομπὴν οἱ Αθηναῖοι
ἡγεμόνιον Ερεινού ιδύσαντο. τὸ τοῖς τυφλοῖς τοὺς
βλέποντας ἡγεμόδεις ἐπιλεγένει ἡ θῆτα τὸ πλούτε, φόνων
αὐτὸν πόδην βλέπεντας καὶ δεῖδει οὐδηγή. Οὔτος γάρ εἴσεν-
τηκεν.] ἐποίειν γάρ τοι οἱ δικαζόντες, ἵνα τὰν διποτύχω-
σιν ἐνδεισίεις ἀλλοι δικαστέοντες δικαστον. Οὐκέτος δι-
παντεῖς] οἵσιν εἰς ἔλεγχον εμπλεῖσθαι ἄρα στεύδετον πολ-
λαχόματες εχειν. ίνα εἴναι διποτύχωντον ἐνδεισίεις, εἰς ἀλλοι δι-
καστέοντες δικαστον. οὕτω τετρων νέστι, εἰς τὸ προειρηνεύον
δῆλος πολλοὶ καὶ πρώτοις τῷ γερεάφθαι τῷ τῷ δικαστη-
σίων. ἐποιεῖσθαι τὸ τοιούτοις δικαζόντες, ίνα εἴναι διποτύ-
χωσιν ἐνδεισίεις εἰς τὸν ἀλλοι δικαστον τὸν πεντον, καὶ
εἰς τὸν εἴματελοντες τῷ δικαστησίων. Γερεάφθαι.]

ἀντὶ τὸν αὐτομάτης ὥστε καὶ λιαράσσει. καὶ παντεχούς αὐτοὺς
ἐγραφεῖναι παραδοσίαζοντες, βελτιστεῖς τὸν Αρειον πατέων.
βελοντικής γαρ εἰς ἀλλοι δικαστεῖν ἀναγράφειν, δῆλο
το μὴ αργεῖν οὐλως.

GERARDVS. Ηγεμόνιον.] Mercurius dictus
est ἡγεμόνιος dux & index viarum. Qua ratione
ἔνοδος dicebatur, quod in viis esset. Proclides Ep-
muū τετραφάλιον. i. Mercurium tricipitem in tri-
uiis posuit. In singulis autem capitibus inscri-
ptio erat, quæ premonstrabat quod unaquaque
via duceret. Porro quoniam nulli magis quam
cæcis necessarius est Mercurius ἡγεμόνιος, ideo
eius operam reiicit, quod visum receperit Plu-
tus, nec ullo duce ipsi iam sit opus. δεσμόμεαδ' pro
δεσμόμεαδ. Εραγώνιος. Moris antiquitus erat, vt

δόλιον, impostoribus, præstigiatoribus, vātritiō
& ingenio lūbiliore præditis viris, Mercurium
adesse vetustas existimauit. Conatur ergo Mer-
curius propter versutias sui animi, in familiaritatē
Chremyli se insinuare. Qua vna re non a-
liam esse Pluto inuisiorem ex præcedentibus sci-
tur. Aut, quod magis credendum, δόλος est & α-
γαθὸς & κακός, quomodo & Latinis dolus bo-
nus, & dolus malus. Prior prudentiam signat, &
socordiam habet oppositam: hoc significato δό-
λιον se vocat Mercurius. faciam vt in rebus gerē-
dis cauti sitis, & prouidi. Mercurius de dolo ma-
llo intelligit, qui simplicitati & morum candori
opponitur.

ME. At ductorem? CA. Neque ductore est no-
bis opus.

Nā Plutus nunc videt. ME. Igitur certami-
num

C Procurator ero: quid dices mihi amplius?

Etenim Pluto huic res est multo utilissima,
Edere certamina vel Musica, vel Gymnica.

C A. Quām bonum homini est, habere multa a-
gnomina

Nam iste etiam hac ratione sibi parauit viclu-
lum:

Nec temere est, quod nostros videmus iudices
Affectare, vi multis indantur literis,
Et personem occupent varia putalia.

ME. Nunquid igitur ob ea, quæ dixi, ingredior
domum?

C A. Imo. sed exta victimarum fer ad aquas
Putei, & laua: ut sic, quām officiosus sis, probes.

E in honorem Deorum in theatris ludi æderen-
tut, quos διγναντες vocabant, ad quos spectandois
quoniam populū vndeique confluerebat, ingens
emolumētum τοις αὐγωνθέταις, i. iis qui certa-
mina constituebant parabatur. Censem itaque
Mercurius certamina in gratiam Pluti propo-
nenda: hinc enim Pluto & Chremylo lucrum ac-
cessurum immodicum. Id quod si faciundum ar-
bitrabuntur, pollicetur Mercurius se εραγώνιον
fore, id est, eum qui solicitè, summāque diligē-
tia curaturus sit, vt διγνανται, id est, certatores, &
actores partium, vnuquisque suarum memine-
rint: aded vt in eiusmodi ludis spectator nihil

F quidquam sit desideraturus. τι ἔτι. Quæ alia fun-
ctio est (quālibet etiā illa fuerit abiecta) quam
ego non subeam, modò in vestrum admittar cō-
fortium? μονοτάξις. Theatricorum artificum apud
Græcos duo fuere potissimum genera. Prioris
ordinis erant qui à scenis & tabernaculis, qui-
bus in theatro vtebantur, οὐλωνοι dicebantur. In
his erant ιανοεῖαι, i. alienæ personæ simulatores,
vt comedī, & tragedī, actores fabularum. Rur-
sus θυμελαιοι, χειρονόμοι, ηρόρχησται. Sub thymelicis
cōprehēdebatur citharistæ, qui cithara pulsabāt,
& citharcæ qui fidibus cithara accinebāt. fidi-
cines Latini eos vocāt. Chironomi gesticulato-
res erat qui manū imprimis & pedū geltū, flexū
& motū probè formabāt: cauebāt enim ne cor-